

Proemi

ilar papers at core.ac.uk

provide

Una mirada al passat i al futur de la REC

Volum 1 (juliol de 1992)

L'any 2009 ha estat l'any en què s'ha celebrat el 650 aniversari de la constitució de la Generalitat de Catalunya. Aquest fet és, possiblement, un dels signes més visibles i feaents del que ha estat i és Catalunya a llarg del temps: una voluntat col·lectiva, ferma en si mateixa al llarg de la història, de fer-se present en el món en totes les seves dimensions a partir del fet diferencial que signifiquen un seguit de trets com són una llengua pròpia o un sistema sociojurídic específic històricament reconegut.

En aquest mateix esperit s'arrela el naixement i el desenvolupament de la Revista d'Etnologia de Catalunya (REC), la qual, al llarg dels darrers divuit anys, ha volgut presentar a la societat catalana, però també d'arreu, aquella tensió, sempre necessària, que vertebrava el creixement de qualsevol societat i col·lectivitat: viure en la tradició per projectar-se en el present i en el futur a través de la innovació des d'un territori i un país concret com és Catalunya. Potser les paraules de J. V. Foix materialitzen la vigència de la tensió esmentada: "m'exalta el nou i m'enamora el vell".

La REC va néixer el 1992, en plena efervescència olímpica, i ha estat al llarg dels anys el resultat de la doble combinació esmentada. Però, a més, ha esdevingut un projecte que veritablement es pot qualificar de col·lectiu perquè sense la col·laboració i la participació de molts estudiosos –a hores d'ara, més de mil– i associacions, d'aquí i d'arreu, difícilment la REC hauria pogut fer les contribucions que ha fet i que vol continuar fent a la construcció d'un país i d'una societat més sàvia i, a la vegada, més amatent de les seves formes de vida en la complexa diversitat històrica i contemporània, socialment i culturalment. A la vegada, feinejar sempre en el diàleg permanent entre tradició i innovació ha estat un referent que ha possibilitat que la Revista hagi pogut esdevenir un instrument ben útil per a la societat catalana i d'arreu, humil en les seves dimensions editorials, però forta en les seves aportacions.

La publicació, nascuda a l'ombra del centenari de Joan Amades, el 1990, va sorgir amb l'afany d'esdevenir un instrument de coneixement i de cohesió de l'antropologia catalana però, a més, clarament obert i per aquesta raó, des dels seus inicis, el seu discurs entrà en diàleg amb altres disciplines afins per tal de bastir les aportacions més suggeridores i eficaces per a la comprensió de les problemàtiques pretèrites i presents. A la vegada, les dimensions internacional i comparativa esdevingueren altres paràmetres de referència en la Revista, gràcies a la qual cosa des de la REC s'han pogut dur a terme projectes totalment nous a Catalunya i, en algun cas, a Europa, com es pot comprovar en algun dels seus dossiers. Aquests aspectes han permès que, entre altres coses, un nombre significatiu d'estudiosos de prestigi reconegut hagin col·laborat en la Revista, com ara Claude Lévi-Strauss, Anthony Giddens, Julio Caro Baroja, Carmelo Lisón Tolosana, Claudi Esteva-Fabregat, Ramon Margalef, Luigi L. Cavalli-Sforza, Harumi Befu o Federico Mayor Zaragoza.

El Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació, a través del Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana (CPCPTC), valorem que la REC, al llarg de les ja quasi dues dècades de fer aportacions d'alt nivell, necessita un nou impuls per tal de continuar bastint un futur col·lectiu molt més intel·ligent, la qual cosa significa que, a partir del 2010, la REC iniciarà una nova etapa, tot mantenint els seus referents, encara que amb un nou disseny per tal de potenciar molt més tot un seguit d'aspectes com pot ser el diàleg entre paraula i imatge, una de les característiques de la publicació.

Des de les direccions del CPCPTC i de la mateixa REC no podem deixar d'agrair a tots els col·laboradors de la Revista les seves aportacions com també el suport de tots els anteriors responsables de l'avui Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació i del CPCPTC. A la vegada, hem de fer un esment especial a la tasca que el servei de publicacions del Departament ha dut a terme amb la Revista: encapçalats durant molts anys per en Joan Llobet (a.c.s.), aquest servei ha fet que la REC tingui, a més d'una alta valoració acadèmica, una presència de primer ordre en el món editorial català i d'arreu, tot tenint una empremta pròpia entre les publicacions del seu gènere.

Al capdavant, voldríem encoratjar tothom a continuar treballant amb l'equip responsable de la Revista per tal de fer les millors aportacions al coneixement etnològic i, en definitiva, cultural de Catalunya i d'arreu.

RAMON FONTDEVILA I SUBIRANA
Editor de la Revista d'Etnologia de Catalunya (REC)
Director del CPCPTC

LLUÍS CALVO
Director de la REC